

[Steffensen]

Jeg takker for, at man fra mange sider har villet se positivt på forslaget i udvalget, og jeg glæder mig til dette arbejde.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skylder fru Aase Olesen at sige, at det var ikke fru Aase Olesen, der sagde, at det lød hyklerisk og moraliserende. Det var mig, der sagde, at det lød hyklerisk og moraliserende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om oprettelse af sociale forbrugerråd

[Af Lis Starcke (DR) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 184. Fremsat 25/3 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Lovforslaget er som bekendt en genfremsettelse af et forslag, der blev fremsat første gang i januar 1978. Dengang tog daværende socialminister Eva Gredal afstand fra forslaget, fordi det indebar nogle vanskelige afgrænsningsproblemer.

Når forslaget nu kommer frem i lidt ændret skikkelse, vil jeg gerne først slå fast, at jeg er meget positivt stemt over for tanken om, at der på det kommunale plan etableres et samarbejde mellem forbrugerne og de folkevalgte organer. Jeg skal i denne forbindel-

se pege på, at folketingets socialudvalg interesserede sig meget for dette spørgsmål under behandlingen af bistandslovsforslaget, og at der efter ønske fra udvalget blev optaget en bestemmelse i socialministeriets cirkulære fra august 1975 om bistandslovens almindelige bestemmelser om, at der kan etableres forbrugerråd i det omfang, den enkelte kommunalbestyrelse finder det ønskeligt eller nødvendigt. Det anføres i cirkulæret, at kommunalbestyrelsen kan høre forbrugerrådet i spørgsmål af mere generel eller principiel karakter. Det understreges samtidig, at forbrugerrådet kun kan være rådgivende, og at det ikke kan inddrages i behandlingen af sager om enkeltpersoner.

I forbindelse med den første fremsættelse af retsforbundets lovforslag blev det over for folketingets socialudvalg oplyst, at der allerede på daværende tidspunkt var etableret forbrugerråd i op imod 60 kommuner.

Men også på andre områder i det sociale system findes der regler om brugerindflydelse. Jeg tænker her på reglerne om forældreindflydelse i daginstitutioner og beboerråd for beskyttede boliger og plejehjem. På begge disse områder arbejdes der for tiden med planer om at styrke brugerindflydelsen.

Som et andet meget vigtigt eksempel kan jeg nævne de rådgivende brugerråd, der i forbindelse med særforborgens udlægning pr. 1. januar 1980 er etableret på amtsplan. Når reglerne herom er indarbejdet i den sociale styrelseslov, skyldes det, at de tidligere eksisterende vejledende råd og nævn for handicappede er bortfaldet med særforborgens udlægning, samt at der her er tale om klart afgrænsede persongrupper.

Når det i sin tid blev besluttet at give mulighed for at oprette forbrugerråd i det omfang, kommunalbestyrelsen måtte ønske det, hænger det naturligvis sammen med hele ideen bag socialreformen, som netop var at lægge så mange opgaver som muligt ud til den enkelte kommunalbestyrelse ud fra den betragtning, at kommunalbestyrelsen i sig selv er en slags brugerorgan i videste forstand.

Det er min opfattelse, at man allerede efter de gældende regler ad frivillighedens vej er kommet ganske langt i retning af brugerindflydelse på det kommunale plan. Når der nu stilles forslag om en egentlig pligt til at oprette forbrugerråd, er jeg bange for, at